

"SPÖKEN

på Ängen

Ann Gomér
Carina Ståhlberg

Spöken på Ängen

av Ann Gomér

Förlag:
Bona Signum AB
Lavstigen 1
261 72 Häljarp
kontakt@bonasignum.se
www.bonasignum.se

Författare: Ann Gomér
Illustratör: Carina Ståhlberg

Tryck: Print in Baltic JSC
© 2024 Bona Signum AB. Får ej kopieras.

ISBN: 978-91-89738-13-3

Det här är gänget på Ängen.

Samira har sin praktik på Ängen. Hon trivs väldigt bra och vill gärna jobba här sen.

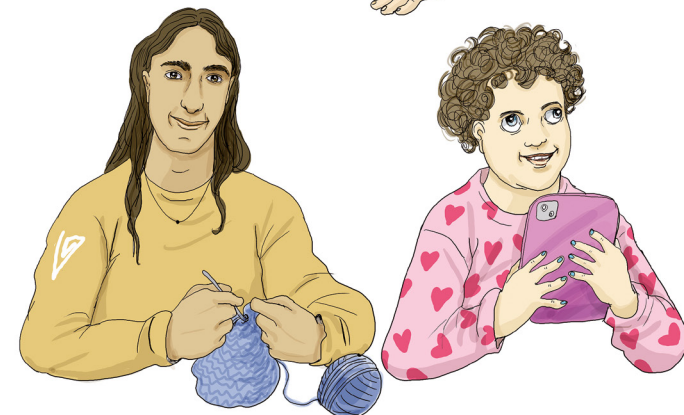
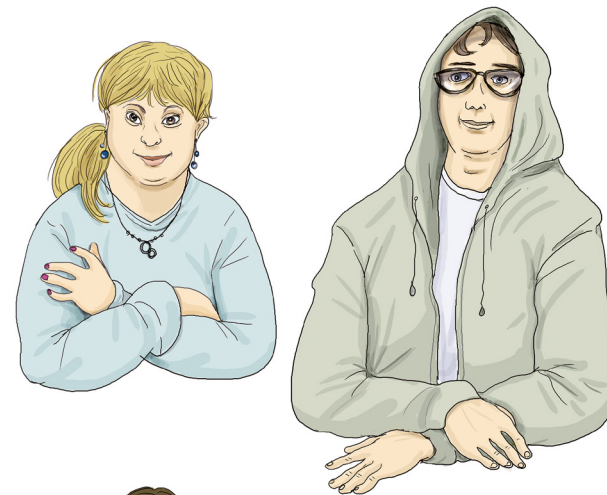
Musse har jobbat på Ängen i fyra år. Han älskar sitt jobb.

Eva bor på Ängen. Hon är väldigt noga med allt och gillar att städa. Hon tycker även om att dansa och att lägga pussel.

Klas bor på Ängen. Han är ganska slarvig men en vänlig man och en fin kompis. Klas gillar musik men lyssnar hellre än dansar.

Ali bor på Ängen. Han är en snäll och lugn kille. Han tycker inte om bråk, han vill att alla ska vara vänner. Ali är duktig på att virka och att dansa.

Frida bor på Ängen. Hon kommunicerar mest med tecken. Hon älskar musik och har alltid sin surfplatta med sig.

Första dagen på Ängen

Det är tidigt på morgonen.
En buss stannar och Samira går av bussen.
Det är hennes första dag på praktiken.
Hon ska vara på LSS-boendet Ängen.
Hon är nervös. Kommer hon att trivas?
Kommer de att tycka om henne?

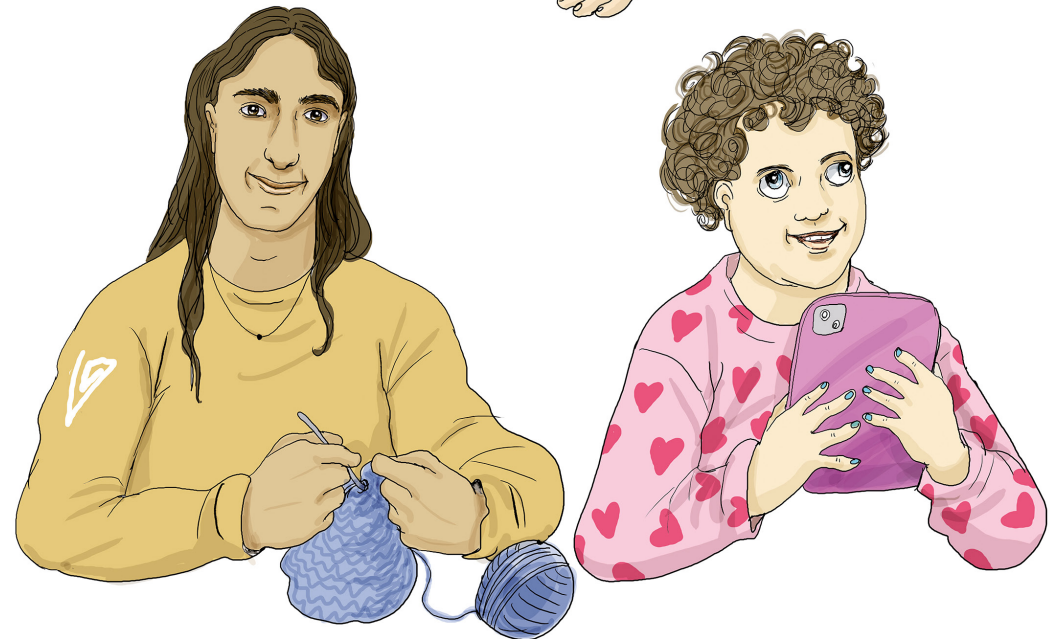
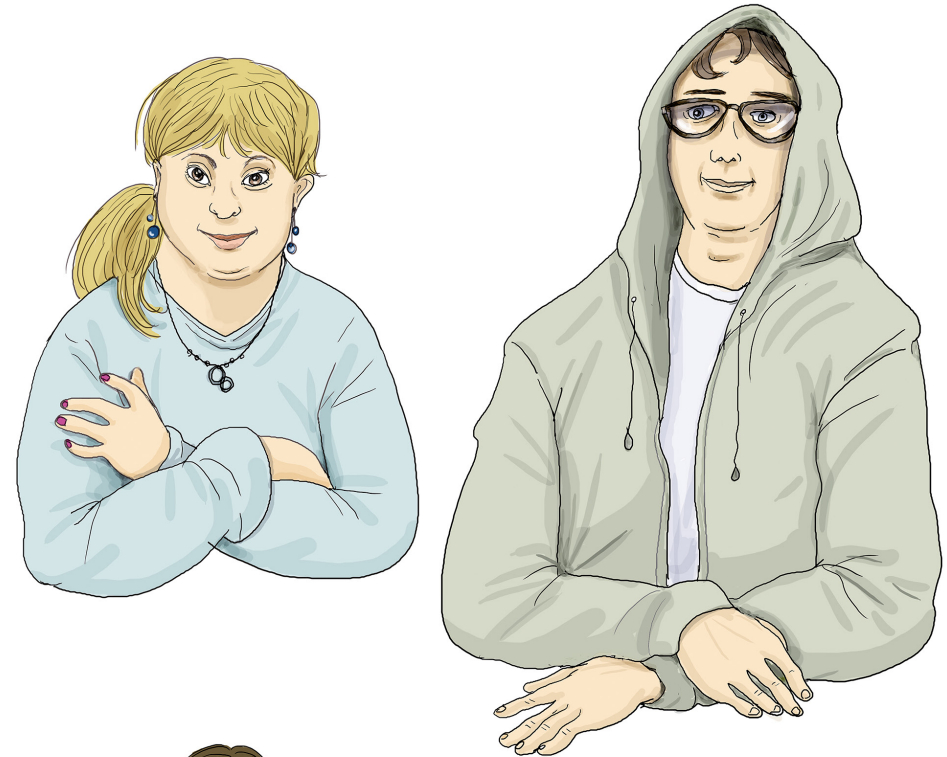
Det står "Välkommen till Ängen"
ovanför dörren. Här är det.
Hon ringer på och en ung kille öppnar.
– Hej, välkommen hit! säger han.
Jag heter Mustafa. Jag kallas för Musse.
Du är Samira, va?
– Tack! Ja, jag är Samira. Min praktik
börjar här idag.
– Jag är din handledare, säger Musse.
– Är du..? säger Samira.
– Ja, jag är bara 24 år, säger Musse.
Men jag har jobbat här i fyra år.
– Du liknar min grannes busiga pojke,
säger hon. Förlåt mig!
Musse skrattar.
– Ingen fara! säger han. Kom med mig,
jag ska visa dig runt.

Samira och Musse sitter på kontoret.
De pratar om arbetet på Ängen.

– Det finns fyra lägenheter här, säger Musse.
Alla som bor på Ängen behöver hjälp.
Vissa behöver mer hjälp än andra.
– Jag förstår, säger Samira.
– Du får gå bredvid mig några dagar och lära
känna alla, säger Musse. Eva är det ordning
med, hon städar ofta och har bra koll på allt.
Klas är lite känslig för stress ibland.
Han är ganska slarvig också. Men han är
en fin kompis. Ali är lugn och trevlig.
Han virkar mycket och är bra på att dansa.
Frida använder tecken för att
kommunicera. Hon pratar bara
några ord. Hon har alltid sin surfplatta
med sig så hon kan lyssna på sin musik.

– Det ska bli roligt, säger Samira.
Vilken tur att jag har lärt mig lite tecken!
– Ja det är väldigt bra att kunna,
säger Musse. Vi ska ha ett möte strax
med nattpersonalen. Då får du veta
lite mer om det senaste som hänt.

Nora och Lasse kommer in.
De pratar om vad som hänt under natten.
– Eva säger att det spökar i huset, säger Lasse.
Någon knackade på hennes dörr inatt.
– Oj, säger Musse. Blev hon rädd?
Lasse nickar.
– När hon öppnade dörren var det ingen där, säger han. Så det är konstigt.
– Jag ska prata med henne, säger Musse.
– Har det hänt förut? undrar Samira.
– Nej, säger Lasse. Och det är aldrig någon uppe här på nätterna. Inte ens spöken.
– Kan man se spöken då? säger Nora.
Man ser väl rakt igenom dom?
– Jag vet inte. Jag har aldrig sett ett riktigt spöke, säger Lasse.
– Inte jag heller, säger Nora.
– Spöken finns ju inte! säger Musse.
Det kan vara därför ni inte sett något!
De skrattar allihop.
– Så kan det vara förstås, säger Nora.
– Men vi kan inte ha folk som är rädda här på Ängen, säger Musse. Jag ska försöka reda ut vad som hänt!

Rädd för spöken!

Musse och Samira knackar på Evas dörr.

– Kom in! ropar Eva.

De går in. Eva står i hallen.

Hon håller på att packa sin väska.

Samira kikar in i lägenheten.

Det är så städat och fint överallt.

– Hej Musse, säger Eva.

Hon tittar på Samira.

– Är du ny här? frågar hon.

– Ja, jag heter Samira.

– Fint namn! säger Eva. Är du rädd för spöken? Det spökar här! Jag är rädd.

Spöket knackar på min dörr!

– Spöken? säger Samira. Oj!

Hur vet du att det är ett spöke?

– När jag öppnar dörren, är det tomt utanför!

Helt tomt! Det kan inte vara något annat!

– Det var konstigt, säger Samira.

– Ja, säger Eva. Jag blev så rädd!

Jag vet inte vad jag ska göra nu.

– Du ska inte vara rädd, säger Musse.

Jag vet inte vem som knackade på din dörr.

Men jag ska ta reda på det, det lovar jag!

En stund senare står alla i hallen.
De väntar på färdtjänst. Samira har
hälsat på alla.

– Välkommen hit, säger Ali. Jag hoppas
att du kommer att trivas.

– Tack! Det gör jag säkert, säger Samira.

Bussen stannar utanför.
Chauffören öppnar dörren
och de går in och sätter sig.

– Ha en bra dag nu, bästa gänget
på Ängen! ropar Musse.

– Fin dag! ropar Eva. Inga spöken på dv!

– Buu! ropar Frida och tecknar spöke.

Eva och Ali fnissar i bussen.

– Bra Frida! säger Eva. Buuu! säger hon
och tecknar spöke hon med.

Musse och Samira går in igen.

– Vi måste hjälpa Eva, säger Musse.

Det är klart att hon blir rädd.

– Vem tror du knackade på inatt? frågar Samira.

– Det vet jag inte, säger Musse.

Men en sak vet jag helt säkert.

– Vad? säger Samira.

– Det är absolut inte ett spöke!

Stökiga Klas

På eftermiddagen är alla hemma igen. Musse följer med Klas in i hans lägenhet. Det är stökigt inne hos Klas. Böcker och kläder ligger överallt. Klas flyttar på några tidningar på en stol så att Musse kan sätta sig.

– Jag måste fråga dig en sak, säger Musse.

Var du uppe inatt?

– Uppe? säger Klas.

Han är tyst en stund. Sen säger han:

– Varför undrar du?

– Eva sa att någon knackade på hennes dörr inatt, säger Musse. Hon blev väldigt rädd.

Klas ser ledsen ut.

– Eva är arg på mig, säger han. Jag sa att hon skulle gå, säger Klas. Kanske skrek jag.

– Varför gjorde du det? frågar Musse lugnt.

– Hon ville komma in hit igår, svarar Klas.

Men jag har ju inte städat. Jag fick panik.

– Ok, jag förstår, säger Musse.

– Jag vill säga förlåt, säger Klas.

Men hon ser så arg ut. Jag vågar inte.

– Jag ska hjälpa dig, säger Musse.

Oroa dig inte!

Det doftar kaffe i allrummet.

Eva lägger ett nytt pussel
och Ali virkar som vanligt.

Musse kommer med Frida i rullstolen.

Samira frågar Frida med tecken
om hon vill ha kaffe.

Frida skakar på huvudet.

Hon gör tecknet för ett glas vatten.

– Hon vill ha ett glas vatten, säger Eva.

Jag kan tecken.

– Ja, jag ser det, säger Samira. Det fixar jag!

– Kommer inte Klas och fikar? undrar Ali.

– Jag vet inte, säger Musse.

– Han är sur, säger Eva. Han skrek åt mig igår.

– Han ville nog inte vara dum, säger Musse.

– Jag ville bara prata, säger Eva. Då skrek han.

– Det var inte bra, säger Musse. Jag kollar
om han vill komma ut och prata om saken.

Musse knackar på hos Klas igen.

Klas öppnar dörren.

– Ska du inte komma ut? säger Musse.

Eva vill att ni pratar om vad som hände.

– Okej, säger Klas. Jag kommer väl då.

Musse och Klas går ut i allrummet.

Klas går fram till Eva.

– Förlåt mig, säger han. Jag var dum.

Snälla. Var inte arg på mig.

– Ja, du var dum, säger Eva. Du skrek.

– Jag blev stressad, säger Klas.

Det är så stökigt hos mig.

Jag ville inte att du skulle se det.

– Jag förlåter dig, säger Eva. Jag gillar inte stökigt. Jag kan hjälpa dig att städa.

– Kanske, säger Klas. Men då måste jag städa lite själv först.

– Säg till bara, säger Eva. Jag är bäst på att städa. Men sätt dig nu. Du vill väl ha kaffe?

– Ja, det vill jag, säger Klas.

Eva ser nöjd ut. Klas ser lättad ut.

Samira hämtar en kopp kaffe till Klas.

– Jag har ett nytt pussel, säger Eva till Klas.

Vill du hjälpa mig med det?

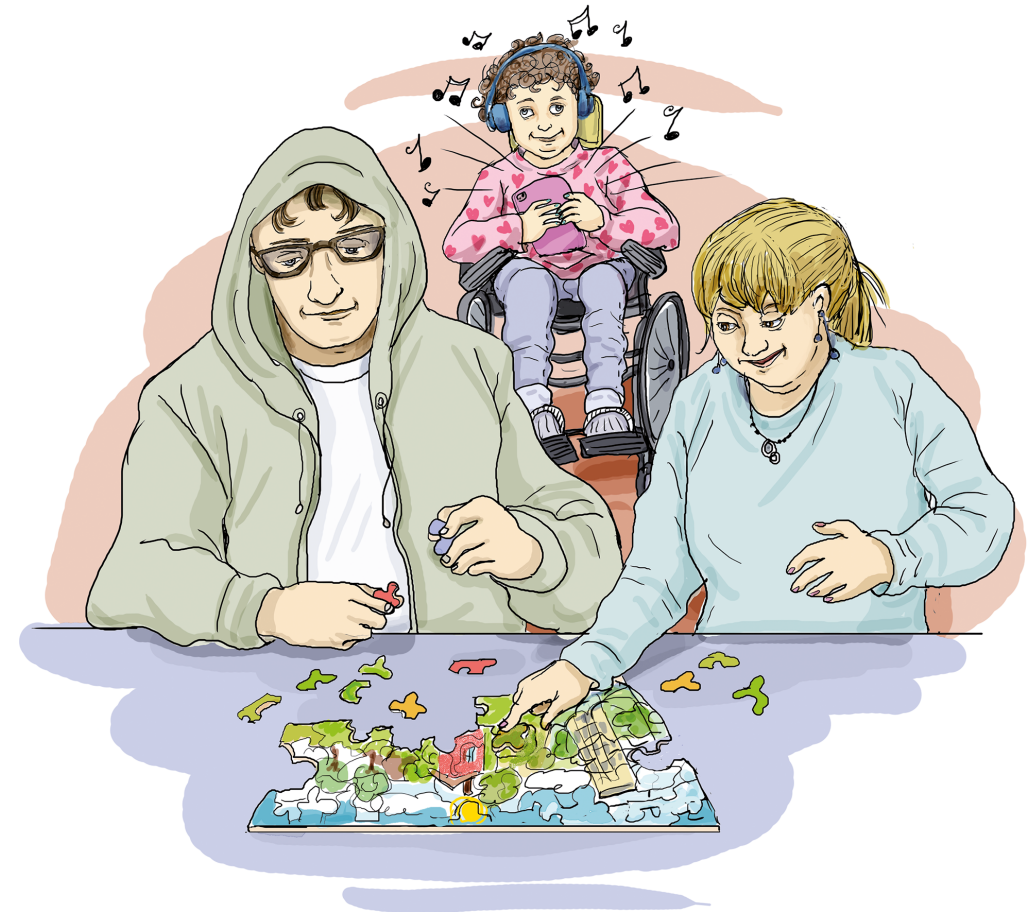
– Ja, gärna, säger Klas. Jag älskar pussel!

– Vill du också lägga pussel, Frida? frågar Eva.

Hon gör tecknet för pussel till Frida.

Frida bara skakar på huvudet.

Hon lyssnar på musik, så hon har inte tid.

Spöken i köket?

Samira går ut i köket. Hon ska hämta kakorna hon har köpt till fikat.

Musse är i köket och lagar nytt kaffe.

Samira ser sig omkring.

– Vad konstigt, säger hon. Jag la en påse med kakor i här imorse. Nu är de borta.

Har du sett dom, Musse?

– Nej, säger Musse. Det var konstigt.

Det kanske finns ett spöke i köket med?

– Har vi två spöken i huset? säger Samira.

– Ja, vem vet? De kanske är kompisar?

Ett spöke som knackar på dörrar och ett spöke som älskar kakor, säger Musse.

– Vilka busiga spöken! säger Samira.

De skrattar båda två.

– Inget att göra, säger Musse. Vi får fika utan kakor.

– Jag tar med nya imorgon, säger Samira.

– Gör det. Men göm kakorna för det hungriga kak-spöket! säger Musse.

– Ja, det är nog bäst! säger Samira.

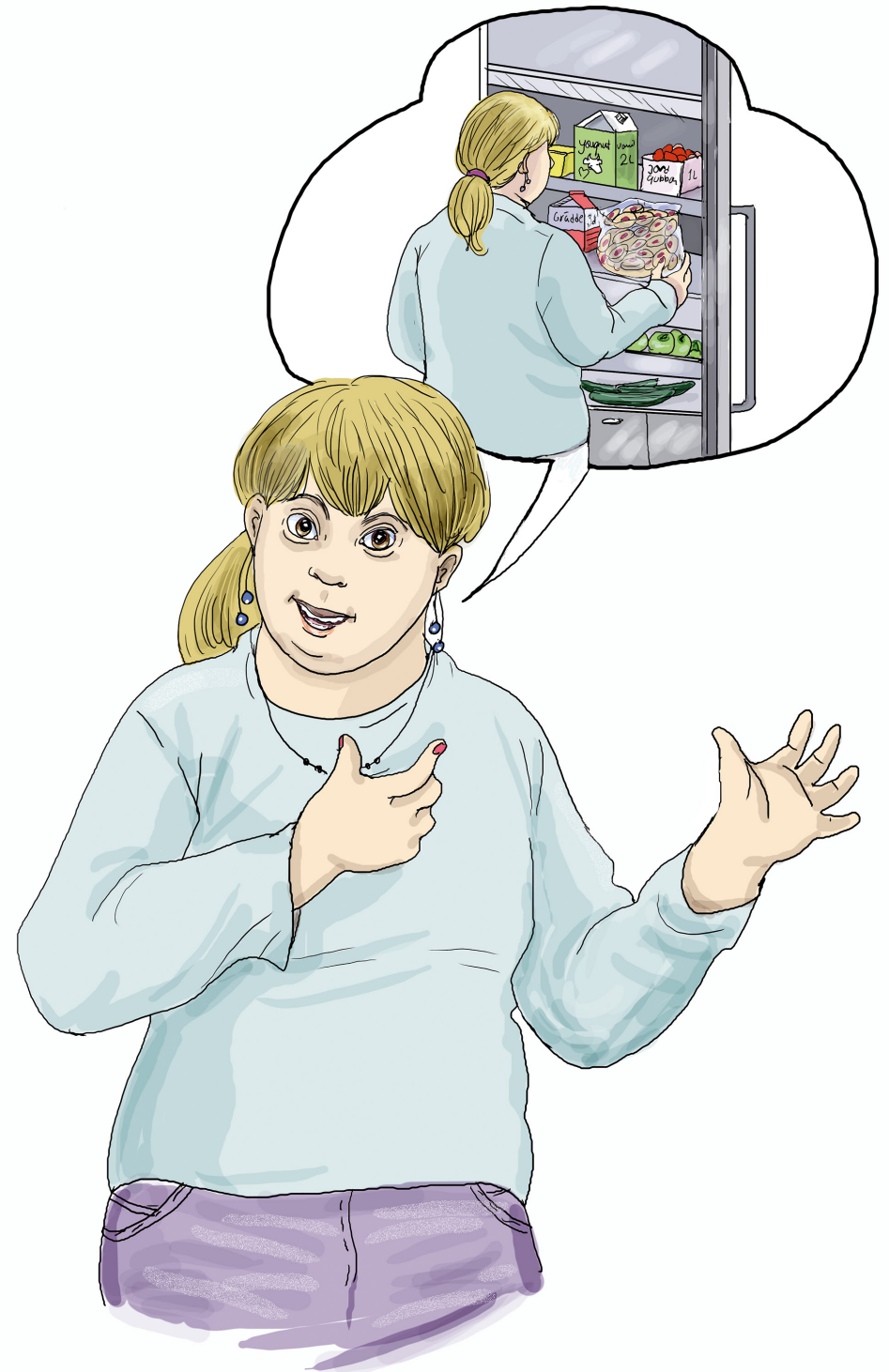

Fikastunden blir riktigt trevlig.
Ali visar sin kofta som han har virkat.
– Du är så duktig! säger Klas.
Det hade jag aldrig kunnat!
Eva berättar en rolig historia om två tomater.
Hon glömmer bort slutet, men
det gör inget. Alla skrattar ändå.

Samira känner sig så glad.
Vilket mysigt ställe hon har praktik på.
Här kommer hon att trivas!

Efter några timmar går alla in till sig.
Samira följer med Eva till hennes lägenhet.
– Du har ett fint hem, säger Samira.
– Ordning och reda är viktigt, säger Eva.
– Ja, det är det, säger Samira.
– Jag gillar att städa, säger Eva. Man måste
hålla ordning. Inte lägga kakor på diskbänken.
– Kakor? säger Samira.
– Det låg kakor i köket, säger Eva.
De ska ligga i kylan. Jag la dom där.

Då förstår Samira. Det var Eva som hade
tagit kakorna och lagt dom i kylan!
– Bra tänkt, Eva, säger Samira.
Vi får äta dom imorgon!

Klas har något att säga.

På kvällen är hela gänget på Ängen i allrummet igen. TV:n är på och Eva lägger pussel. Frida har sin surfplatta med lurar på sig. Ali virkar på något nytt.

Men Klas ser inte alls glad ut.

Plötsligt reser han sig upp.

– Jo, jag har något viktigt att säga, säger han.

Alla tittar på Klas.

– Jo, så här är det, säger Klas. Det är jag som.... jag är... Jo, alltså jag har...

Frida lyfter upp sina händer och tecknar spöke.

– Buuuu! säger hon.

– Va? Är det du som har spökat? säger Musse.

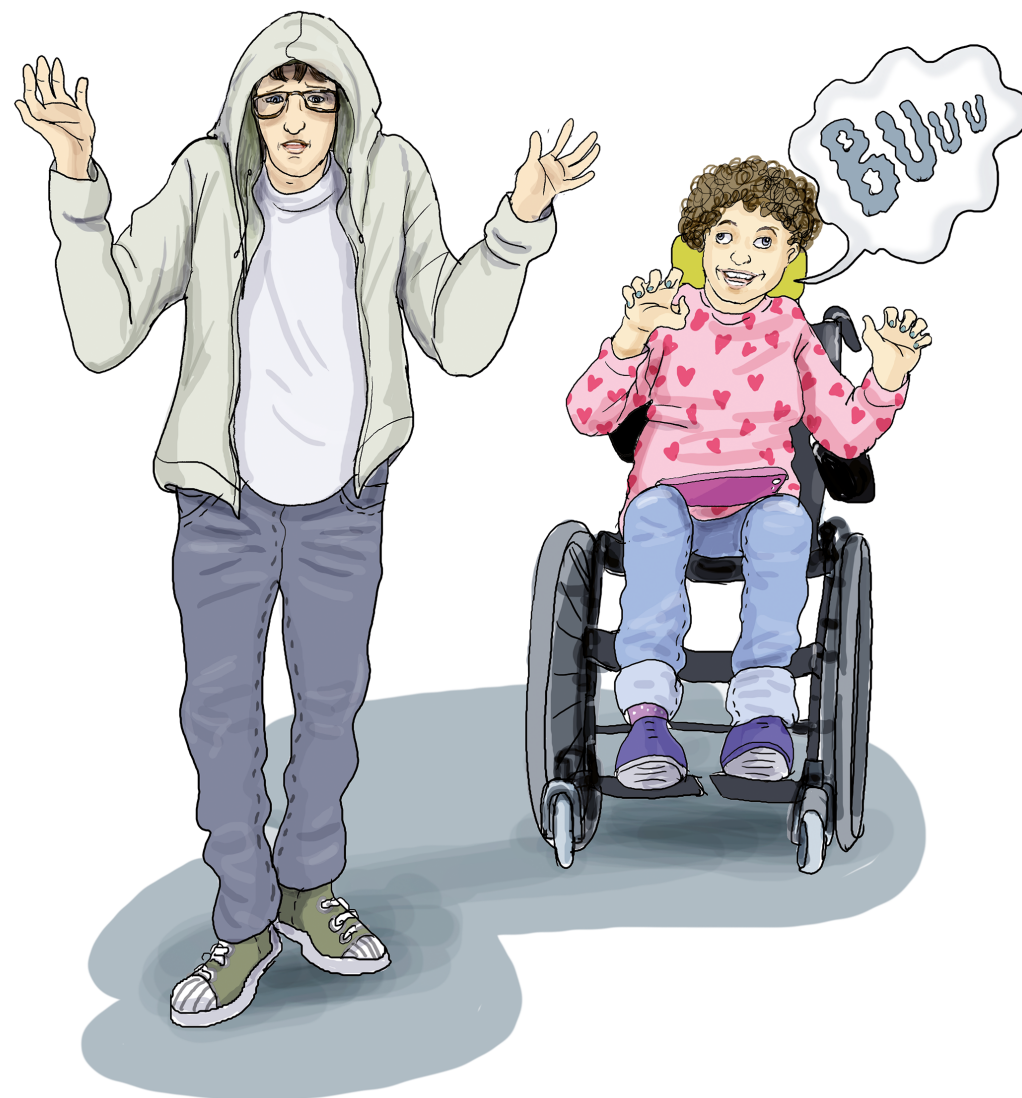
– Ja, svarar Klas. Det var jag. Jag ville säga förlåt till Eva. Jag kunde inte sova. Men när jag hade knackat på hennes dörr kom jag på att det var mitt i natten. Då skulle hon bli ännu mer arg. Så jag sprang in till mig igen.

Eva tar Klas hand.

– Jag är inte arg nu, säger hon. Men du.

Spöka inte mer!

– Jag lovar, säger Klas. Inga fler spöken!

Det är sent nu. Alla har gått in till sig.
Musse och Samira slutar för dagen.
Men först ska de rapportera till
personalen som jobbar natt.

– Det har hänt en del idag, säger Musse.
Inatt trodde Eva att det spökade här.
– Men Klas erkände sedan
att det var han som var spöket, säger Samira.
Han ville säga förlåt till Eva, han hade varit dum.
– De är vänner igen nu, säger Musse.
Klas sa förlåt till Eva, så han kan sova gott inatt.

En stund senare är rapporten över.
Musse vänder sig mot Samira.
– Din första dag här är slut, säger han.
Hur tycker du att det gick?
– Jag trivs, säger Samira. Det är roligare
än jag hade trott. Jag vill gärna jobba här sen!
– Så bra! säger Musse. Vi ses igen imorgon!

Samira packar ihop för att gå hem.
Hon går ut i köket. Hon ler när hon ser
påsen med kakorna i kylen.
Imorgon är en ny dag.
Då blir det kakor till fikat på Ängen.

Samira ska börja sin praktik på Ängens gruppboende. Mustafa är hennes handledare och Samira förstår snabbt vilket fint boende hon har fått praktik på.

Det finns bara ett problem. Någon knackar på Evas dörr mitt i natten. Eva blir rädd. Hon tror att det är ett spöke som knackar på.

När sedan en hel påse kakor försvinner i köket tättar mystiken. Finns det kanske flera spöken på Ängen?

Det här är den första boken i serien om Ängens gruppboende. Serien är lättläst och vänder sig till alla som vill läsa lättlästa böcker med starka känslor, humor och dramatik.

Fler lättlästa böcker hittar du på
www.bonasignum.se

